

men dette er ikke slet. Forøvrigt maa jeg for mit Bedkommende i høi Grad beklage, at man anvender saa megen Tid paa Forsatnings- og Valglove, thi jeg betragter det i det Hele for det mest ufrugtbare Arbejde, hvormed man kan have at gjøre, og jeg beklager det dobbelt, naar der ikke er nogen Trang dertil (Kjær: Det skulde De have husket ved Forsatningsforandringen.). Jeg var slet ikke i Rigsdagen dengang. — Eigesom jeg altsaa ikke finder dette Forslags Fremkomst motiveret, saaledes finder jeg de samme Mangler derved, naar jeg ser paa dets Bygning. Heller ikke der ser jeg et Hensyn taget til de virkelige, til de praktiske Forhold. Jeg ser vel et Hensyn, nemlig Eigheden, navnlig som den findes i Grundloven af 1849, men jeg anser det ikke for rigtigt saaledes her at overføre en theoretisk Tanke, som tilmed er taget fra et anden Omraade; jeg tror ikke, at en saadan theoretisk Betragtning er tilstrækkelig til derpaa at bygge en Valglov, der skal gjælde for ganske andre Forhold, for større og mindre Kommuner, hvor ganske andre Hensyn gjøre sig gjældende. Eigesom jeg ikke tror, at man skal komme med blaae Ting, uden at der er stor praktisk Trang tilstede, saaledes tror jeg heller ikke, at man vil faa nogen god Valglov paa denne Maade. Dertil kræves, at man ser hen til de konkrete Forhold, og at man paa det omhandlede Omraade søger at faa, hvad der her er godt, og som bedst passer med de særlige Forhold men det sker ikke derved, at man kommer med en Tanke — som, om den end ikke tiltrædes, ikke er theoretisk rigtig og ingenlunde fuldstændig gennemført. Hvorfor bliver man her staaende ved denne Aldersgrændse? Hvorfor giver man da ikke Kvinder, ialfald Enfer Valgret? Eigheden er ingenlunde konsekvent gennemført. Jeg anser det saaledes for fuldstændigt urigtigt i en Sag som denne at stille sig paa et saa theoretisk Standpunkt som det, hvorpaa den ærede Forslagsstiller har stillet sig. Dette er de væsentligste Grunde, hvorfor jeg ikke finder, at der i Dieblisset er nogen sær Anledning til at gaa ind paa en videre Drøftelse af dette Forslag. Jeg skal gjerne indrømme, at der med Grund kan blive Spørgsmaal om Forandringer, men naar jeg

skal give min Stemme til saadanne Forandringer, maa de være motiverede paa en ganske anden Maade og vistnok ogsaa gaa i en ganske anden Retning end det her foreliggende Forslag.

S. M. Petersen: Det blev igaar gjentagne Gange udtalt, at der ikke var fremkommet noget Nyt under denne Sag, at Alt, hvad der var fremkommet, var Noget, man vidste i Forveien. Set tror jeg dog er temmelig nyt — hvilket dog ikke er fremkommet her i Thinget under Diskussionen men fra Udvalget — og det er, at der af et saa talrigt Udvalg som dette, der har behandlet en saa indgribende Sag som denne, er stillet saa faa Endringsforslag, som her er Tilfældet. Dette er noget Nyt, det har jeg ikke set før, thi ellers pleier man jo ved Sager af en saa indgribende Natur som denne at have en ganske overordentlig lang Række af Endringsforslag. Jeg beklager iøvrigt dette. Jeg udtalte ved 1ste Behandling, at jeg ikke for min Person nærrede nogen stor Frygt for Følgerne af; at dette Lovforslag blev ophøiet til Lov, jeg troede ikke, at Følgerne vilde blive farlige, idet jeg antog, at det nok vilde ordne sig af sig selv. At en saadan Forandring vil kunne misbruges, indrømmer jeg, men jeg er overbevist om, at det kun vil ske i ganske enkelte Tilfælde. Jeg hører imidlertid til dem, som ikke kunne se, at der er nogen Trang til dette Lovforslag, men jeg indrømmer, at dette er Noget, som er forskjelligt for de forskjellige Medlemmer hver fra sin Kreds, hvori han lever. Nogle have set, følt og hørt baade skriftligt og mundtligt, at der er en saadan Trang tilstede; jeg har det ikke. Jeg har gjort, hvad jeg har kunnet for at faa de mindre Bemidlede til at bruge den Valgret, de allerede have, men det har kun været mig muligt at faa det gennemført i en meget lille Maalestok, og jeg har, som sagt, ikke hørt Noget om, at der er en Trang tilstede i saa Henseende, idet jeg dog ikke vil benegte, at en saadan kan være tilstede paa enkelte Steder. Naar ærede Medlemmer siger det, vil jeg gjerne tro det, og det kan jo ogsaa tænkes — thi alle Gaardmænd ere jo ikke Engle — at et haardt hjertet Sogneraad er noget haardt imod de: